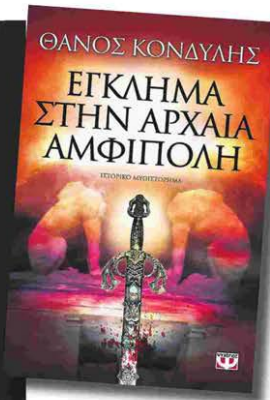

ΘΑΝΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Στη λογοτεχνία τίποτα δεν είναι τυχαίο

Σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία στην Ελλάδα και στην Ιταλία, αναγορεύτηκε διδάκτωρ Ιστορίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και βραβεύτηκε από τη Βουλή των Ελλήνων για το ιστορικό του έργο σχετικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ο Θάνος Κονδύλης, ένας από τους πολυγραφώτατους νέους Έλληνες συγγραφείς, αγαπά το ιστορικό μυθιστόρημα, όσο και το αστυνομικό. Με το νέο του βιβλίο 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη' αποδεικνύει την αγάπη του και για τα δύο είδη.

Μιλήστε μας για το νέο σας βιβλίο 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη' που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός...

Θα ήθελα να πω λίγα λόγια για την υπόθεση του βιβλίου. Το 432 π.Χ. ο Αλέξανδρος ο Αθηναίος αριστοκράτης και ανύστατος δικαστικός, μεταβαίνει στην Αμφίπολη της Μακεδονίας με εντολή του Περικλή να ελέγξει τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος της νέας αποικίας των Αθηναίων. Κάποια μέρα δέχεται πρόσκληση από έναν φίλο του να παραστεί σε διήμερο συμπόσιο σε μια τεράστια βίλα έξω από την πόλη. Για δύο μέρες θα αφιερωθεί στη διασκέδαση και στον έρωτα μιας όμορφης δούλας που τον έχει ερωτευτεί. Όμως την επομένη θα τον ξυπνήσουν ουρλιαχτά και κραυγές πένου. Θα απεύσει και θα βρεθεί μπροστά στα πτώματα κάποιων συνδαιτυμόνων του και άλλων κατόικων του μεγάρου. Αμέσως θα ξεκινήσει εντατικές έρευνες και πολύ γρήγορα θα συνειδητοποιήσει ότι αρκετοί ένοικοι, ελεύθεροι και δούλοι, είχαν

σοβαρότητα κίνητρα για να διαπραχθούν φόνος και να επωφεληθούν με διάφορους τρόπους. Αυτό όμως που ο Αλέξανδρος δεν υποπτεύεται είναι ότι ο δολοφόνος τον παρακολουθεί συνεχώς.

Ως συγγραφέας μπορώ να πω ότι η αρχαία Αμφίπολη ξαναζεί μέσα στις σελίδες αυτής της ιστορίας μυστηρίου και έρωτα με καταγινωτικούς ρυθμούς δράσης και απρόβλεπτες εξελίξεις. Είναι ίσως το καλύτερο μυθιστόρημα που έχω γράψει, με απίστευτη πλοκή, που κρατάει την αγωνία του αναγνώστη στο κατακόρυφο μέχρι την τελευταία σελίδα.

Ο τίτλος γαργαλίζει την περιέργειά μας μετά απ' όσα έγιναν τον περασμένο χειμώνα με επίκεντρο τις αρχαιολογικές ανασκαφές στην Αμφίπολη. Θα επικαλεστώ την ιδιαιτερότητά σας ως αρχαιολόγου και ιστορικού για να ρωτήσω: τελικά, τα ευρήματα της Αμφίπολης είναι απουσία; Θα έλεγα ότι δεν είναι μόνο απουσία αλλά και μοναδικά. Δεν γνωρίζω να έχει αποκαλυφθεί τάφος τέτοιου μεγέθους όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο

εξωτερικό, αν δεν είμαι υπερβολικός. Επιπλέον, μπορώ να πω και τούτο: τα ευρήματα του τύμβου Καστά δεν έχουν αποκαλυφθεί όλα. Μπορεί να πάρει χρόνια, αλλά έχουμε πολύ περισσότερα να μάθουμε από αυτό τον τύμβο. Η αρχαία Αμφίπολη έχει εν μέρει αποκαλυφθεί ήδη από τη δεκαετία του 1970. Αλλά όχι ολόκληρη. Οποιοσδήποτε επισκεφτεί θα μείνει έκθαμβος. Και διαβάζοντας το 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη' θα μπορέσει να περιηγηθεί νοερά μέσα στην πόλη και να ζήσει όπως ζούσαν οι αρχαίοι Αθηναίοι άποικοι τον 5ο αιώνα π.Χ.

Να υποθέσω πως εσείς δεν τοποθετείτε τυχαία το επίκεντρο του νέου σας βιβλίου στην Αμφίπολη. Πώς επιλέγετε το θέμα κάθε βιβλίου σας. Η επικαιρότητα πόσο επηρεάζει έναν συγγραφέα;

Νομίζω ότι στη λογοτεχνία σχεδόν τίποτα δεν είναι τυχαίο. Κάθε συγγραφέας οφείλει να δείχνει στον αναγνώστη αυτό που θέλει να πει μέσα στις σελίδες του βιβλίου του. Το δικό μου βιβλίο μιλάει όχι μόνο για τον τύμβο Καστά, που απασχολεί εδώ και ένα χρόνο το πανελλήνιο, αλλά και για την αρχαία Αμφίπολη, με την οποία ελάχιστα ουσιαστικά μόνο οι ιστορικοί και οι αρχαιολόγοι έχουν ασχοληθεί και έχουν μιλήσει. Πάντα φροντίζω επιμελώς τα θέματα των βιβλίων μου, ώστε πάντα να έχω κάτι να πω στους αναγνώστες μου. Ενίοτε, δε, όπως και τώρα με το 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη', επιλέγω να ασχοληθώ με θέματα με τα οποία ελάχιστα Έλληνες συγγραφείς τολμούν να καταπιεστούν. Αυτό για μένα είναι μια τεράστια πρόκληση.

Τι έρευνα και πόσο χρόνο επεξεργασίας χρειαστήκατε για το 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη' ;

Μελέπησα σε βιβλιοθήκες και ερευνητικά κέντρα περίπου τρεις μήνες, πέρα από την έρευνα που πραγματοποιήσα στο internet. Όταν γράφεις ιστορικό μυθιστόρημα, πρέπει να είσαι προσεκτικός. Όταν, δε, τα γεγονότα άπτονται και της σημερινής εποχής, όπου το ένα διαδέχεται το άλλο πολλές φορές με ταχύτατους ρυθμούς, οφείλεις να σταθείς κριτικά πάνω σε αυτό

ως συγγραφέας, για να μην εκθέσεις πρόσωπα και να μην εκτεθείς. Το 'Εγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη' είναι για μένα βιβλίο κομικής σημασίας, μια και είναι απόλυτης επικαιρότητας. Πιστεύω, δε, ότι συν τα χρόνια, όταν θα προχωρήσουν οι ανασκαφές και οι συνακόλουθες ανακοινώσεις των ανασκαφών, πολλά από αυτά που αναφέρω στο βιβλίο μου θα αποκαλυφθούν.

Είναι το έβδομο ιστορικό σας μυθιστόρημα. Η ιστορική ακρίβεια πόσο σας απασχολεί στα βιβλία σας. Με απασχολεί αρκετά, θα έλεγα. Σε ένα ιστορικό μυθιστόρημα ο συγγραφέας οφείλει να περιπλέξει το μύθο του γύρω από τα πραγματικά ιστορικά γεγονότα. Ουσιαστικά βαθίζει σε τεταμένο σκοινί. Αυτός ο λογοτέχνης δεν γράφει ιστορία, ώστε να παρουσιάσει ένα ιστορικό πρόσωπο απόλυτης επιστημονικής ακρίβειας, αλλά, πάλι, δεν πρέπει να είναι εξοφθαλμία ανακριβής. Του δικαιολογείται όμως και μια σχετική ελαστικότητα σε θέματα προσωπικότητας, ημερομηνιών και λοιπών ιστορικών γεγονότων. Η τομή ανάμεσα στο τι επιτρέπεται και στο τι οφείλει να αποφεύγει είναι πολύ λεπτή και επικίνδυνη. Γι' αυτό το ιστορικό μυθιστόρημα είναι πολύ πιο δύσκολο απ' οποιοδήποτε άλλο είδος λογοτεχνίας.

Ο ίδιος ποιος συγγραφέας και τι είδους βιβλία διαβάσετε;

Στη βιβλιοθήκη μου υπάρχουν χιλιάδες βιβλία, τόσο επιστημονικά όσο και λογοτεχνικά. Αυτή την περίοδο αναψηλαφώ τον Καζαντζάκη και τον Σαμαράκη, που είναι από τους αγαπημένους μου. Επίσης ασχολούμαι με τους αρχαίους κλασικούς συγγραφείς. Βέβαια, δεν παραλείπω και τα ιστορικά βιβλία. Τούτη την εποχή έπεσε στα χέρια μου το πολύ καλό βιβλίο του Άλμπερτ Χουρνί. Η ιστορία του αραβικού κόσμου. Επίσης, ενδιαφέρον είναι το τρίτο έργο των Μιχάλη Ιγνατίου - Κώστα Βενιζέλου. Τα μουσικά αρχεία του Κίαιντζερ, που αναφέρονται στην τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Μεγάλη αγάπη, όμως, δείκνω και στους Έλληνες Βυζαντινούς ιστορικούς, ειδικά αυτούς της τελευταίας Βυζαντινής αναγέννησης του 15ου αιώνα μ.Χ.

Τι κάνει ένα βιβλίο καλό;

Πρώτα και πάνω απ' όλα η αγάπη του συγγραφέα για το έργο του. Αν αυτές δεν αγαπήσει το κείμενό του, τότε οι αναγνώστες θα το καταλάβουν. Οι προκεροδουλευτές βγαίνουν έντονα στο χαρτί και ο Έλληνας αναγνώστης είναι πολύ εκπαιδευμένος στο να το βλέπει μονομιάς. Επίσης, ένα βιβλίο είναι καλό όταν είναι διαχρονικό. Όσο περνάει ο καιρός και οι αναγνώστες επιστρέφουν σε αυτό ξανά και ξανά, καθιστούν αυτό που λέμε για το βιβλίο κλασικό. Από την άλλη, ο τελικός κριτής του λεγόμενου καλού βιβλίου είναι ο κάθε αναγνώστης που μετά από πολύχρονη μελέτη και ενσκόληση έχει καταστιάσει σε αυτό το είδος του αναγνώστη που τον ικανοποιεί περισσότερο κάθε φορά.